

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (peto vijeće)

25. lipnja 2014.*

„Žalba – Tržišno natjecanje – Uredba (EZ) br. 1/2003 – Upravni postupak – Pretraga – Odluka kojom se nalaže pretraga – Obveza obrazlaganja – Dovoljno ozbiljne indicije – Zemljopisno tržište“

U predmetu C-37/13 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 24. siječnja 2013.,

Nexans SA, sa sjedištem u Parizu (Francuska),

Nexans France SAS, sa sjedištem u Parizu,

koje zastupaju M. Powell, *Solicitor*, J.-P. Tran-Thiet, odvjetnik, G. Forwood, *Barrister*, i A. Rogers, *Solicitor*,

žalitelji,

a druga stranka u postupku je:

Europska komisija, koju zastupaju R. Sauer, J. Bourke i N. von Lingen, u svojstvu agenata, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg,

tuženik u prvostupanjskom postupku,

SUD (peto vijeće),

u sastavu: T. von Danwitz, predsjednik vijeća, E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby i C. Vajda (izvjestitelj), suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: L. Hewlett, glavna administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 26. veljače 2014.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 3. travnja 2014.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu

- 1 Društva Nexans SA (u daljnjem tekstu: Nexans) i Nexans France SAS (u daljnjem tekstu: Nexans France) ovom žalbom traže ukidanje presude Općeg suda Europske unije Nexans France i Nexans/Komisija (T-135/09, EU:T:2012:596, u daljnjem tekstu: pobijana presuda), kojom je taj sud djelomično odbio njihovu tužbu za poništenje Odluke Komisije C(2009) 92/1 od 9. siječnja 2009. kojom je Komisija Nexansu i njegovom društvu kćeri Nexans France naložila da dopuste provođenje pretrage na temelju članka 20. stavka 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL 2003, L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.), (u daljnjem tekstu: osporavana odluka) i poništenje više odluka donesenih tijekom te pretrage.

Pravni okvir

- 2 Članak 4. Uredbe br. 1/2003 pod nazivom „Ovlasti Komisije“ glasi:
„Za potrebe primjene članka [81.] i [82.] Ugovora o EZ-u, Komisija ima ovlasti utvrđene na temelju ove Uredbe.“
- 3 Članak 20. te uredbe pod nazivom „Ovlasti Komisije u provođenju pretraga“ glasi:
„1. Kako bi izvršila obveze koje su joj povjerene ovom Uredbom, Komisija može provesti sve neophodne pretrage poduzetnika i udruženja poduzetnika.
[...]
4. Poduzetnici i udruženja poduzetnika obvezuju se dopustiti provođenje pretraga koje je odlukom naložila Komisija. U odluci se navodi predmet i svrha pretrage, određuje datum početka pretrage i navode kazne propisane člankom 23. i 24., te pravo na postupak preispitivanja od strane Suda. Komisija donosi predmetne odluke nakon izvršenih konzultacija s tijelom države članice nadležnim za tržišno natjecanje na čijem se državnom području treba provesti pretraga. [...]“

Okolnosti spora i osporavana odluka

- 4 Opći sud sažeo je okolnosti spora u točkama 1. do 5. pobijane presude kako slijedi:
  - „1 Tužitelji [Nexans] i [Nexans France], društvo kći u 100%-tnom vlasništvu Nexansa, dva su francuska društva koja svoju djelatnost obavljaju u sektoru električnih kablova.
  - 2 Komisija Europskih zajednica je [osporavanom odlukom] društvu Nexans i svim drugim poduzetnicima koje ono izravno ili neizravno kontrolira, uključujući i Nexans France, na temelju članka 20. stavka 4. Uredbe [br. 1/2003], naložila da dopuste provođenje pretrage.
  - 3 Članak 1. [osporavane] odluke glasi:
„Nexans [...], kao i svi poduzetnici koje [ono] (ona) izravno ili neizravno kontrolira(ju), uključujući i Nexans France [...] imaju obvezu dopustiti provođenje pretraga u vezi sa [svojim] (svojima) mogućim sudjelovanjem (sudjelovanjima) u protutržišnim sporazumima i/ili usklađenim djelovanjima suprotnima članku 81. [Ugovora o EZ-u] u vezi s opskrbom električnim kablovima i s njima povezanim materijalom, među ostalim s visokonaponskim podmorskim električnim kablovima i u nekim

slučajevima s visokonaponskim električnim podzemnim kablovima, koja su obuhvaćala manipulaciju s ponudama u postupcima javne nabave, dodjelu kupaca, kao i nezakonitu razmjenu poslovno osjetljivih informacija vezanih uz opskrbu tih proizvoda.

Pretragu je moguće obaviti u svim prostorima koje poduzetnik nadzire [...]

Nexans [...], kao i svi poduzetnici koje [ono] (ona) izravno ili neizravno kontrolira(ju), uključujući i društvo Nexans France [...], ovlašćuje dužnosnike i drugo osoblje koje je Komisija zadužila [da] provedu pretragu, a dužnosnike i ostalo osoblje ovlašteno od tijela države članice nadležnog za tržišno natjecanje da im pomogne, ili koje je potonje imenovalo u tu svrhu, na pristup svim prostorijama i prijevoznim sredstvima tijekom uobičajenog radnog vremena ureda. Ono dopušta pregled poslovnih knjiga i svih drugih poslovnih dokumenata, bez obzira u kakvom se obliku nalazili, ako to dužnosnici i drugo ovlašteno osoblje zatraže, i omogućuje im njihov pregled na licu mjesta, kao i da uzmu ili dobiju u bilo kojem obliku presliku ili izvadak iz tih knjiga ili dokumenata. Ono dopušta da se tijekom trajanja pretrage i u mjeri u kojoj je to u tu svrhu potrebno zapečate sve poslovne prostorije i knjige ili dokumenti. Ono neposredno na licu mjesta daje usmena objašnjenja u vezi s predmetom i svrhom pretrage, ako to dužnosnici ili osoblje zatraži, i ovlašćuje svakog zastupnika ili člana osoblja na davanje tih objašnjenja. Ono dopušta da se ta objašnjenja pohrane u svim mogućim oblicima.’

4 Komisija je u članku 2. [osporavane] odluke odredila da pretraga može započeti 28. siječnja 2009. U članku 3. te odluke navela je da će poduzetnik adresat [osporavane] odluke o njoj biti obaviješten neposredno prije pretrage.

5 Obrazloženje [osporavane] odluke glasi kako slijedi:

„Komisija je primila informacije prema kojima dobavljači električnih kablova, uključujući i poduzetnike kojima je ova odluka upućena, sudjeluju ili su sudjelovali u sporazumima i/ili usklađenim djelovanjima u vezi s opskrbom električnim kablovima i s njima povezanim materijalom, među ostalim s visokonaponskim podmorskim električnim kablovima i u nekim slučajevima s visokonaponskim električnim podzemnim kablovima, koja su obuhvaćala manipulaciju s ponudama u postupcima javne nabave, dodjelu kupaca, kao i nezakonitu razmjenu poslovno osjetljivih informacija vezanih uz opskrbu tih proizvoda.

[...]

Prema informacijama koje je Komisija primila, [ti] sporazumi i/ili usklađena djelovanja [...], koja su započela najkasnije 2001., postoje još i danas. Njihov doseg je najvjerojatnije globalan.

Ako se te tvrdnje pokažu utemeljenima, gore opisani sporazumi i/ili usklađena djelovanja predstavljali bi teške povrede članka 81. [Ugovora o EZ-u].

Kako bi se Komisiji omogućila provjera svih činjenica vezanih uz pretpostavljene sporazume i usklađena djelovanja i konteksta u kojem su se odvijali, potrebno je provesti pretrage na temelju članka 20. Uredbe [...] br. 1/2003.

[...]“

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 5 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 7. travnja 2009. Nexans i Nexans France tražili su poništenje osporavane odluke i radnji koje je Komisija poduzela tijekom pretrage. Usto su od Općeg suda tražili da u slučaju poništenja osporavane odluke i radnji koje je poduzela tijekom dotične pretrage protiv Komisije odredi mjere.

- 6 Tužitelji su u prilog svojem zahtjevu iznijeli samo jedan razlog koji se odnosio na povredu članka 20. stavka 4. Uredbe br. 1/2003 i temeljnih prava, i to prava na obranu, prava na pravično suđenje, privilegija protiv samooptuživanja, presumpcije nevinosti i prava na poštovanje privatnog života. Tužitelji su Komisiji tim razlogom, koji je bio podijeljen na dva dijela, kao prvo, prigovorili preširok i neodređen karakter asortimana proizvoda na koji se osporavana odluka odnosi i, kao drugo, preširok zemljopisni doseg te odluke.
- 7 Opći sud je u točki 94. pobijane presude usvojio prvi dio jedinog tuženog razloga, u dijelu u kojem se odnosio na električne kablove koji nisu visokonaponski električni podmorski i podzemni kablovi i materijal povezan s tim drugim kablovima, nakon što je u točki 91. pobijane presude zaključio da Komisija nije dokazala da je raspolagala s dovoljno ozbiljnim indicijama da bi naložila pretragu koja bi obuhvatila sve električne kablove i materijal povezan s tim kablovima. Opći je sud u preostalom dijelu prvi dio tog razloga odbio.
- 8 Što se tiče drugog dijela tog razloga, Opći sud je u točkama 97. do 99. odlučio kako slijedi:
- „97 Suprotno onome što tužitelji tvrde, Komisija je navodeći da sporazumi i/ili usklađena djelovanja na koja se sumnja ‚najvjerojatnije imaju globalni doseg‘, iscrpno opisala područje djelovanja zabranjenog sporazuma na koji sumnja. Određenje [osporavane] odluke koje se odnosi na zemljopisni doseg mogućih povreda prava tržišnog natjecanja na čije postojanje je Komisija sumnjala stoga treba smatrati dostatnim.
- 98 Međutim, argumente tužitelja moguće je tumačiti na način da Komisiji ne prigovaraju to da nije dovoljno jasno odredila zemljopisni doseg zabranjenog sporazuma na koji sumnja, već samu mogućnost da u područje primjene [osporavane] odluke uključi dokumente vezane uz lokalna zemljopisna tržišta smještena izvan zajedničkog tržišta, a da pritom nije točno navela razloge zbog kojih je neko postupanje dotičnog poduzetnika na tim tržištima moglo narušiti tržišno natjecanje na zajedničkom tržištu.
- 99 U tom pogledu valja istaknuti da sam naziv Uredbe br. 1/2003 upućuje na to da je predmet ovlasti koje su Komisiji tom uredbom dodijeljene provedba pravila o tržišnom natjecanju propisanih člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u. Te dvije odredbe zabranjuju određena postupanja poduzetnika ako bi ona mogla utjecati na trgovinu među državama članicama i ako imaju za cilj ili posljedicu sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja na zajedničkom tržištu. Stoga Komisija svoju ovlast provođenja pretrage može koristiti samo za otkrivanje takvih postupanja. Komisija dakle ne može provesti pretragu u prostorijama nekog poduzetnika ako sumnja na postojanje sporazuma ili usklađenog djelovanja koje je učinke proizvelo samo na jednom ili više tržišta smještenih izvan zajedničkog tržišta. S druge strane, ništa je ne sprječava da pregleda dokumente o tim tržištima kako bi otkrila postupanja koja bi mogla utjecati na trgovinu među državama članicama i koja imaju za cilj ili posljedicu sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja unutar zajedničkog tržišta.“
- 9 Dakle, Opći je sud u točki 100. pobijane presude odbio drugi dio jedinog tužbenog razloga.
- 10 Štoviše, Opći je sud zahtjev za poništenje radnji koje je Komisija poduzela tijekom pretrage odbacio kao nedopušten, kao što je i zahtjev tužitelja da donese odluku o mogućim posljedicama poništenja osporavane odluke i radnji koje je Komisija poduzela tijekom pretrage proglasio očito nedopuštenim.
- 11 Slijedom toga, Opći je sud tužbu za poništenje osporavane odluke prihvatio u mjeri u kojoj se ona odnosi na električne kablove koji nisu visokonaponski električni podmorski i podzemni kablovi i materijal povezan s tim drugim kablovima, dok je u preostalom dijelu tužbeni zahtjev odbio.
- 12 Što se tiče troškova, Opći je sud naložio društvima Nexans i Nexans France snošenje vlastitih troškova, kao i polovice troškova Komisije. Komisiji je naložio snošenje polovice vlastitih troškova.

Žalbeni zahtjevi stranaka pred Sudom

13 Nexans i Nexans France od Suda zahtijevaju da:

- ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem je njome odbijen drugi dio prvog tužbenog razloga koji se odnosi na preširok i nedovoljno određen zemljopisni doseg osporavane odluke;
- poništi osporavanu odluku u mjeri u kojoj je njezin zemljopisni doseg preširok i u mjeri u kojoj nije ni dovoljno opravdana ni dovoljno određena, ili da podredno predmet vrati Općem sudu;
- ukine pobijanu presudu u mjeri u kojoj je njome tužiteljima naloženo snošenje, osim vlastitih, i polovice Komisijinih troškova i u kojoj je Komisiji naloženo snošenje troškova tužitelja u postupku pred Općim sudom u iznosu koji Sud utvrdi prikladnim, i
- naloži Komisiji snošenje troškova.

14 Komisija od Suda zahtijeva da:

- odbije žalbu i
- društvima Nexans i Nexans France naloži snošenje troškova.

O žalbi

15 U prilog svojoj žalbi Nexans i Nexans France ističu dva žalbena razloga. Prvim razlogom Općem sudu prigovaraju da je pogrešno primijenio pravo kad je odbio njihov argument koji se odnosi na preširok i neodređen zemljopisni doseg osporavane odluke. Drugim žalbenim razlogom Općem sudu prigovaraju da je počinio pogrešku kad im je naložio da osim vlastitih snose i polovicu Komisijinih troškova.

Prvi žalbeni razlog

16 Prvi žalbeni razlog koji su društva Nexans i Nexans France istaknula protiv točaka 95. do 100. pobijane presude podijeljen je u biti na dva dijela. Prvi dio tog žalbenog razloga odnosi se na povredu zahtjeva obrazloženosti zemljopisnog dosega osporavane odluke. Drugi dio tog razloga odnosi se na pogrešku koju je Opći sud počinio time što je propustio provjeriti je li Komisija raspolagala s dovoljno ozbiljnim indicijama zbog kojih bi mogla sumnjati na povredu koja najvjerojatnije ima globalni doseg.

Prvi dio prvog žalbenog razloga koji se odnosi na povredu zahtjeva obrazloženosti zemljopisnog dosega osporavane odluke

– Argumentacija stranaka

17 S jedne strane, društva Nexans i Nexans France prigovaraju Općem sudu da je povrijedio obvezu obrazlaganja svoje presude, koja proizlazi iz članka 36. Statuta Suda Europske unije, koji se na Opći sud primjenjuje na temelju članka 53. prvog stavka istoga statuta i članka 81. Poslovnika Općeg suda, time što je u točki 97. pobijane presude propustio dostatno objasniti kako je došao do zaključka prema kojem je Komisija iscrpno opisala područje primjene zabranjenog sporazuma na koji sumnja, naznačivši da on ima „najvjerojatnije globalni doseg“. Ta društva tvrde da Opći sud nije ispitao njihov argument prema kojem zbog iznimno lokaliziranog karaktera projekata polaganja kablova izvan

Europske unije ili Europskog gospodarskog prostora (EGP) i njihovih posebnih karakteristika nije bilo moguće smatrati da protutržišno postupanje koje se odnosilo na projekte smještene izvan zajedničkog tržišta ima ikakav utjecaj na to tržište.

- 18 S druge strane, društva Nexans i Nexans France prigovaraju Općem sudu da nije uzeo u obzir zahtjev koji se odnosi na obrazlaganje odluke o pretrazi time što je odbio njihov argument koji se odnosi na činjenicu da u pobijanoj odluci nije bio određen zemljopisni doseg povrede na koju se sumnja.
- 19 U tom pogledu žalitelji, kao prvo, tvrde da je Opći sud povrijedio sudsku praksu prema kojoj je Komisija u odluci o pretrazi bila dužna navesti presumirano tržište o kojem je riječ, s obzirom na to da je ta institucija u pobijanoj odluci propustila objasniti što podrazumijeva pod „protutržišnim postupanjem na koje sumnja, a koje najvjerojatnije ima globalni doseg“. Kao drugo, ističu da Opći sud, suprotno ustaljenoj praksi, nije od Komisije zahtijevao da u pobijanoj odluci navede pretpostavke koje namjerava provjeriti i, osobito, hoće li istražiti sporazum tipa „svatko kod sebe“ ili koje drugo postupanje izvan zajedničkog tržišta za koje sumnja da ima utjecaj na zajedničko tržište. Usto, Nexans i Nexans France ističu da je činjenica da u pobijanoj odluci nije bilo određeno kako je protutržišno postupanje povezano s projektima smještenima izvan zajedničkog tržišta moglo imati utjecaj u Uniji ili EGP-u naštetilo njihovom pravu na obranu i spriječilo ih u razumijevanju točnog dosega njihove obveze suradnje.
- 20 Komisija osporava argumente koje su žalitelji istaknuli u prvom dijelu prvog žalbenog razloga.

– Ocjena Suda

- 21 U okviru prvog dijela prvog žalbenog razloga koji su istaknuli Nexans i Nexans France, kada je riječ o njihovom prvom argumentu o nedostatnosti obrazloženja pobijane presude u vezi s argumentima koje su žalitelji istaknuli po pitanju zemljopisnog dosega povrede na koju se sumnja, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da obveza obrazlaganja koju Opći sud ima na temelju članka 36. Statuta Suda, koji se na Opći sud primjenjuje na temelju članka 53. prvog stavka tog statuta i članka 81. Poslovnika Općeg suda, potonjem ne nalaže da da obrazloženje u kojem bi se, iscrpno i pojedinačno, osvrnuo na sve tvrdnje koje su stranke iznijele u postupku. Obrazloženje Općeg suda, dakle, može biti implicitno pod uvjetom da se njime zainteresiranim osobama omogućuje da saznaju razloge odluke Općeg suda, a Sudu da raspoláže dostatnim elementima za izvršavanje svojeg nadzora (vidjeti osobito presude Francuska/Komisija, C-601/11 P, EU:C:2013:465, t. 83., kao i Dow Chemical i dr./Komisija, C-499/11 P, EU:C:2013:482, t. 56.).
- 22 Stoga prvi argument valja ispitati u odnosu na ta načela.
- 23 Iako se obrazloženje koje se odnosi na određenje zemljopisnog dosega povrede na koju se sumnja čini sažeto u usporedbi s analizom koju je Opći sud u pobijanoj presudi posvetio pitanju određenja proizvoda o kojima je riječ, potrebno je ustvrditi, kao što je to nezavisna odvjetnica istaknula u točki 31. svog mišljenja, da pitanje zemljopisnog dosega povrede na koju se sumnja nije bilo u središtu argumentacije tužitelja u prvostupanjskom postupku, koji su suštinu svojih razmatranja usmjerili samo na asortiman proizvoda na koji se osporavana odluka odnosi. Stoga ako je obrazloženje pobijane presude koje se odnosi na zemljopisni doseg povrede na koju se sumnja zainteresiranim osobama omogućilo razumijevanje zaključaka Općeg suda i Sudu dalo dostatne elemente za izvršavanje sudskog nadzora, sama činjenica da je obrazloženje bilo sažeto ne može se prigovoriti Općem sudu.
- 24 Naime, Opći je sud unatoč toj sažetosti izričito ispitao argumente tužitelja koji se odnose na neodređenost zemljopisnog dosega zabranjenog sporazuma na koji se sumnja i u dovoljnoj mjeri obrazložio pobijanu presudu kad je zaključio da je Komisija iscrpno opisala njegov zemljopisni doseg.

- 25 Naime iz točaka 95. do 100. te presude proizlazi da je Opći sud ispitao argumente tužitelja koji se odnose na preširok zemljopisni doseg osporavane odluke. On je u točki 97. pobijane presude, naznačivši da su navedeni sporazumi i/ili usklađena djelovanja na koja se sumnja „najvjerojatnije imala globalni doseg“, zaključio da je Komisija iscrpno opisala područje djelovanja sumnjivog zabranjenog sporazuma. Slijedom toga, Opći je sud smatrao da je u osporavanoj odluci dostatno određen zemljopisni doseg povrede na koju se sumnja.
- 26 Štoviše, Opći sud je u točkama 98. i 99. pobijane presude analizirao argumente tužitelja u mjeri u kojoj ih treba shvatiti na način da Komisiji prigovaraju da je u područje primjene osporavane odluke uključila dokumente vezane uz lokalna zemljopisna tržišta smještena izvan zajedničkog tržišta, a da pritom nije precizirala kako je neko sumnjivo protutržišno postupanje na tim tržištima moglo imati utjecaj na to tržište.
- 27 U tom je kontekstu Opći sud u točki 99. pobijane presude istaknuo da je predmet ovlasti koje su Komisiji dodijeljene tom uredbom provedba pravila o tržišnom natjecanju propisanih člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u koja zabranjuju određena postupanja poduzetnika ako bi ona mogla utjecati na trgovinu među državama članicama i ako imaju za cilj ili posljedicu sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja na zajedničkom tržištu. Opći sud je iz toga zaključio da Komisiju, iako ne može provesti pretragu u prostorijama poduzetnika kada sumnja na postojanje sporazuma ili usklađenog djelovanja koje je učinke proizvelo samo na jednom ili više tržišta smještenih izvan zajedničkog tržišta, s druge strane ništa ne sprječava da pregleda dokumente o tim tržištima kako bi otkrila postupanja koja bi mogla utjecati na trgovinu među državama članicama i koja imaju za cilj ili posljedicu sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja na zajedničkom tržištu.
- 28 U tim uvjetima valja zaključiti da je Opći sud u skladu s pravnim standardima iznio razloge zbog kojih je smatrao da je Komisija detaljno opisala područje primjene zabranjenog sporazuma na koji sumnja, naznačivši da je on „najvjerojatnije imao globalni doseg“, i to iako je samo implicitno, pozivajući se na ograničenja ovlasti u vezi s pretragama, koje su Komisiji dodijeljene Uredbom br. 1/2003, odbio argumente tužitelja vezane uz lokalizirani karakter projekata polaganja kablova izvan zajedničkog tržišta i njihove posebne karakteristike.
- 29 Kad je riječ o drugom argumentu žalitelja, oni Općem sudu u okviru prvog dijela prvog žalbenog razloga prigovaraju da nije uzeo u obzir zahtjev vezan uz obvezu Komisije da obrazloži odluku o pretrazi, s jedne strane time što je odbio argument tužitelja koji se odnosi na činjenicu da u pobijanoj odluci nije bio određen zemljopisni doseg povrede na koju se sumnja, a koji je najvjerojatnije globalan, i s druge strane time što je zanemario sudsku prasku Suda na temelju koje Komisija u odluci o pretrazi mora navesti pretpostavke koje namjerava provjeriti.
- 30 Žalitelji Općem sudu prigovaraju i to da od Komisije nije zahtijevao da u pobijanoj odluci navede detaljnije naznake o pitanju kako je sumnjivo protutržišno postupanje, povezano s projektima smještenima izvan zajedničkog tržišta, moglo imati utjecaj u Uniji ili EGP-u, uključujući i određenje presumiranog tržišta o kojem je riječ, što je naštetilo njihovom pravu na obranu sprječavajući ih u razumijevanju točnog dosega njihove obveze suradnje.
- 31 Sve te argumente treba odbiti. Naime, najprije valja podsjetiti na to da obrazloženje akata institucija Unije, propisano člankom 296. UFEU-a, mora odgovarati prirodi akta o kojemu je riječ i da mora jasno i nedvosmisleno odražavati zaključke institucije koja je donijela akt kako bi se zainteresiranim osobama omogućilo da se upoznaju s razlozima poduzimanja mjere a nadležnom sudu omogućilo provođenje nadzora (presuda Solvay/Komisija, C-455/11 P, EU:C:2013:796, t. 90.).
- 32 Ustaljena je sudska praksa i da zahtjev obrazloženosti treba ocjenjivati prema okolnostima slučaja, uključujući i sadržaj akta, prirodu navedenih razloga i interes koji za dobivanje objašnjenja mogu imati adresati akta ili druge osobe na koje se taj akt izravno i pojedinačno odnosi. U obrazloženju nije potrebno posebno navoditi sve činjenične i pravne okolnosti, s obzirom na to da se pitanje ispunjava

li obrazloženje akta zahtjeve iz članka 296. UFEU-a mora ocjenjivati ne samo u odnosu na svoju formulaciju, već i na svoj kontekst i na sva pravna pravila kojima je predmetno pravno područje uređeno (presuda Solvay/Komisija, EU:C:2013:796, t. 91. i navedena sudska praksa).

- 33 Potrebno je također uzeti u obzir i pravni okvir u kojem se odvijaju Komisijine pretrage. Članak 4. i članak 20. stavak 1. Uredbe br. 1/2003 Komisiji dodjeljuju ovlast provođenja pretraga kako bi ona mogla ispunjavati svoju zadaću, a to je zaštita zajedničkog tržišta od narušavanja tržišnog natjecanja i kažnjavanje mogućih povreda pravila tržišnog natjecanja na tom tržištu (vidjeti u tom smislu presudu Roquette Frères, C-94/00, EU:C:2002:603, t. 42. i navedenu sudsku praksu).
- 34 Stoga, što se tiče Komisijinih odluka o pretragama, iz članka 20. stavka 4. Uredbe br. 1/2003 proizlazi da u njima osobito moraju biti navedeni predmet i svrha pretrage. Ta posebna obveza obrazlaganja predstavlja, kao što je Sud pojasnio, temeljni zahtjev koji postoji ne samo zato da bi se predviđena intervencija u dotičnim poduzetnicima prikazala opravdanom, već i zato da im se omogući da razumiju opseg svoje dužnosti suradnje čuvajući istodobno svoje pravo na obranu (vidjeti u tom smislu presudu Hoechst/Komisija, 46/87 i 227/88, EU:C:1989:337, t. 29.).
- 35 Što se tiče argumenta društava Nexans i Nexans France, prema kojem Opći sud nije uzeo u obzir Komisijinu obvezu da u pobijanoj odluci navede presumirano tržište o kojem je riječ, naznaku koja po mišljenju žalitelja mora istovremeno sadržavati i materijalnu i geografsku komponentu, valja podsjetiti da prema sudskoj praksi Suda Komisija adresata odluke o pretrazi nije dužna obavijestiti o svim informacijama kojima raspolaže a koje se odnose na navodne povrede kao ni izvršiti detaljnu pravnu analizu tih povreda, pod uvjetom da jasno navede pretpostavke koje namjerava provjeriti (presuda Dow Chemical Ibérica i dr./Komisija, 97/87 do 99/87, EU:C:1989:380, t. 45.).
- 36 Iako je Komisija, dakako, dužna s najvećom mogućom preciznošću navesti što traži i na koje se elemente provjera mora odnositi (presuda Roquette Frères, EU:C:2002:603, t. 83. i navedena sudska praksa), u odluci o pretrazi, s druge strane, ipak nije neophodno točno odrediti dotično tržište, ni dati točnu pravnu analizu presumiranih povreda ili naznaku razdoblja tijekom kojeg su te povrede počinjene, pod uvjetom da odluka o pretrazi sadrži gore navedene osnovne elemente (vidjeti u tom smislu presude Dow Chemical Ibérica i dr./Komisija, EU:C:1989:380, t. 46., i Roquette Frères, EU:C:2002:603, t. 82.).
- 37 Naime, imajući u vidu činjenicu da do pretraga dolazi na početku istrage, Komisija još ne raspolaže, kako je to nezavisna odvjetnica istaknula u točki 48. svog mišljenja, detaljnim informacijama da bi mogla dati posebnu pravnu ocjenu pa stoga mora najprije provjeriti osnovanost svojih sumnji i doseg nastalih događaja, jer je cilj pretrage prikupljanje dokaza o povredi na koju se sumnja (vidjeti u tom smislu presudu Roquette Frères, EU:C:2002:603, t. 55. i navedenu sudsku praksu).
- 38 U ovom slučaju iz preambule osporavane odluke proizlazi da se pretraga odnosila na „sporazume i/ili usklađena djelovanja [čiji doseg je] najvjerojatnije globalan“ koji su bili „u vezi s opskrbom električnim kablovima i s njima povezanim materijalom, među ostalim s visokonaponskim podmorskim električnim kablovima i u nekim slučajevima s visokonaponskim električnim podzemnim kablovima“. Komisija je također u preambuli izrazila sumnje o „dodjeli kupaca“. Štoviše, u njoj je navela da bi u slučaju da se te sumnje pokažu utemeljenima „sporazumi i/ili usklađena djelovanja [...] predstavljali teške povrede članka 81. [Ugovora o EZ-u]“.
- 39 Tako je Opći sud, imajući u vidu informacije iz osporavane odluke o geografskoj dimenziji presumiranih povreda i o pravnom okviru koji uređuje Komisijine ovlasti za provođenje pretraga, mogao a da pritom ne zanemari sudske praksu Suda zaključiti da je obrazloženje osporavane odluke koje se tiče zemljopisnog dosega povrede na koju se sumnja bilo dostatno i nije morao tražiti dodatna pojašnjenja o vrsti sumnjivog postupanja izvan zajedničkog tržišta, o utjecaju koji je to postupanje moglo imati na tržište ili o vrsti dokumenata koje je Komisija imala pravo ispitati.

40 Osim toga, suprotno onome što žalitelji tvrde, Komisija svoja istraživanja u okviru pretrage nije bila dužna ograničiti na dokumente o projektima koji imaju utjecaj na zajedničko tržište. Imajući u vidu Komisijine sumnje o povredi, koja je najvjerojatnije globalnog dosega i koja je uključivala dodjelu kupaca, čak su joj i dokumenti povezani s projektima smještenima izvan zajedničkog tržišta mogli dati mjerodavne informacije o povredi na koju je sumnjala.

41 Imajući u vidu prethodna razmatranja, prvi dio prvog žalbenog razloga treba odbiti.

Drugi dio prvog žalbenog razloga koji se odnosi na činjenicu da Komisija nije raspolagala s dovoljno ozbiljnim indicijama zbog kojih bi mogla sumnjati na povredu najvjerojatnije globalnog dosega

– Argumentacija stranaka

42 Nexans i Nexans France tvrde da je Opći sud propustio ispitati je li Komisija u ovom slučaju raspolagala s dovoljno ozbiljnim indicijama zbog kojih bi mogla sumnjati da je dotično protutržišno postupanje - povezano s projektima smještenima izvan zajedničkog tržišta - moglo imati utjecaj u Uniji ili u EGP-u.

43 Komisija osporava ove argumente.

– Ocjena Suda

44 Što se tiče drugog dijela prvog žalbenog razloga, valja istaknuti da iz pismena koja su priložena spisu proizlazi da tužitelji pred Općim sudom nisu iznijeli argument koji se odnosi na nepostojanje dovoljno ozbiljnih indicija zbog kojih je moguće sumnjati na povredu pravila tržišnog natjecanja koja je globalnog dosega. U tom pogledu, zastupnici tužitelja su tijekom rasprave priznali da taj argument u navedenom postupku nije bio izričito iznesen.

45 Međutim, prema ustaljenoj sudskoj praksi, dopuštanje stranci da pred Sudom po prvi puta iznese neki razlog koji nije iznijela pred Općim sudom dovelo bi do toga da joj se dopusti da pred Sudom, čija je nadležnost ograničena u žalbenom postupku, pokrene postupak o sporu koji je širi od onoga o kojem je odlučivao Opći sud (presude *Alliance One International i Standard Commercial Tobacco/Komisija i Komisija/Alliance One International i dr.*, C-628/10 P i C-14/11 P, EU:C:2012:479, t. 111., kao i *Groupe Gascogne/Komisija*, C-58/12 P, EU:C:2013:770, t. 35.).

46 Kada je riječ o tvrdnji koju su žalitelji iznijeli na raspravi, prema kojoj je taj argument bio implicitno sadržan u njihovim argumentima u prvostupanjskom postupku, tu tvrdnju treba odbiti. Naime, iz pismena podnesenih Općem sudu priloženih spisu proizlazi da su žalitelji u drugom kontekstu, kad je riječ o materijalnom dosegu osporavane odluke, odvojeno od svog argumenta koji se odnosi na neodređenost osporavane odluke u dijelu koji se tiče određivanja dotičnih proizvoda, iznijeli argument koji se odnosi na nepostojanje dovoljno ozbiljnih indicija zbog kojih bi bilo moguće sumnjati u povredu počinjenu u sektorima koji nisu sektori visokonaponskih podmorskih kablova.

47 Stoga drugi dio prvog žalbenog razloga treba odbaciti kao očito nedopušten.

48 Imajući u vidu naprijed navedeno, prvi žalbeni razlog u dijelu treba odbiti kao neutemeljen, a u dijelu odbaciti kao neosnovan.

Drugi žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 49 Drugim žalbenim razlogom istaknutim protiv točke 139. pobijane presude, Nexans i Nexans France tvrde da je odluka Općeg suda da su osim snošenja vlastitih troškova dužni snositi i polovicu troškova Komisije očito nerazumna.
- 50 Komisija smatra da je taj razlog nedopušten i u svakom slučaju neutemeljen.

Ocjena Suda

- 51 Valja podsjetiti da članak 58. drugi stavak Statuta Suda propisuje da žalba samo protiv odluke o naknadi troškova ili o njihovoj visini nije dopuštena. Osim toga, ustaljena je sudska praksa da u slučaju kad su svi drugi žalbeni razlozi odbijeni, zahtjev koji se odnosi na navodnu nepravilnost odluke Općeg suda o troškovima treba na temelju te odredbe odbaciti kao nedopušten (presuda Gualtieri/Komisija, C-485/08 P, EU:C:2010:188, t. 111. i navedena sudska praksa).
- 52 Iz toga slijedi da, s obzirom na činjenicu da je prvi žalbeni razlog koji su žalitelji iznijeli odbijen, treba proglasiti nedopuštenim drugi razlog koji se odnosi na podjelu troškova.

Troškovi

- 53 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima.
- 54 U skladu s člankom 138. stavkom 1. istog Poslovnika, koji se na temelju članka 184. stavka 1. tog Poslovnika primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da žalitelji nisu uspjeli sa svojim zahtjevom, te s obzirom na to da je Komisija zatražila da žalitelji snose troškove, potonjima treba naložiti snošenje vlastitih i troškova koje je snosila Komisija.

Slijedom navedenoga, Sud (peto vijeće) proglašava i presuđuje:

1. **Žalba se odbija.**
2. **Društvima Nexans SA i Nexans France SAS nalaže se snošenje troškova ove žalbe.**

Potpisi